

Hij werd weggerukt, opdat de boosheid zijn
verstand niet zou verkeeren, of bedrog zijne ziel
verleiden. (Boek der Wijsheid. IV. II.)

Bidd voor de Ziel

van

Leopold-Jozef-Antoon HERREGODS

Leerling van 't Bisschoppelijk Collegie van Ronsse

Geboren te Nederbrakel

den 22 Juni 1886 en er godvruchtig overleden

den 2 Augusti 1905

VERSTERKT DOOR DE HH. SAKRAMENTEN.

Lieflijk stond een bloem te pralen
In de milde lentezon,
En bij 't koesteren der stralen
't Bloempje steeds in luister won.
Maar helaas! met dreigend woeden
Brak op eens de storrem los;
Rasser dan men 'tkon vermoeden
Viel en blæm en bladerdos.

Moedloos schouwen nu ons oogen
Naar de vroeg verwelkte bloem.
Wat is toch der menschen pogen,
Hunne glorie en hun roem!

God alleen kent zijn verkoornen,
En Hij roept ze tot zijn vreugd.
Rozen, onder scherpe doornen
Plukt zijn hand in hunne jeugd.

Glanzend, bij de Serafijnen,
Bloeit zij nu vol zaligheid,
Storrem vreezend, noch verkwijnen,
Bij haar God in eeuwigheid!

Oudren denkt dat zij hier boven
Hare schoonheid spreidt ten toon,
Dat zij eens in d'hemelhoven
Schittren zal aan uwe kroon.

Mijn Jezus barmhartigheid! (100 dag. afl.)

R.

L.

P.